

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՔՆԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

Ժ.

ՈՂԵ ՚ է Աբրայ Հայամեռիկ որդույ .

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՔՆԱՐԸ Կ'ԵՐԵԱՅ ԹԷ Ա-
ԵԼԻ ՃԱՐՄԱՐ ԵՐԳԱԾ Է ԳԵՐԵՎԱՆԱԳ
ՎՐԱՅ ՔԱՆ ԽՐԱԽԱՆԱԳ ՄԷՋ . ԿԱՄՄԱՆԱ-
ԼԱՆԴ ԱԼԵԼԻ ՇԱՄ ՊԱՐԿԱԾ Է ՄՐՄԱՆ-
ԹԵԱՆ ԹԵԼԵՐՆ ՔԱՆ ԹԷ ՈՒՐԱԽԱԿԱՆՔՆ .
ԿԵՆԱԳ ՍԿՎԵՆԱԼՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԴԵՍ-
ՆԵՐՆ ՇՈՒՏՈՎ ԿԸ ՄՈՈՊՈՒԲՆ , ԿԵՆԱԳ ՎԵՐ-
ՋԻՆ ՀԱՆԴԵՍԸ ԱՆՄՈՌԱՆԱՎԻ ԿԸ ՄԻԱՅ :
Կ'ՈՐԱՃԻՆ ՄԱՆԿԱՆ ՎՐԱՅ ԵՐԳ ՄԸ ՀԵՆՔ
ՊՏԱԾ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՔՆԱՐԻՆ ՅԻՇԱՄԱԿԱ-
ՐԱՆԱԳ ՄԷՋ , ԽՍԿ ՆՈՐԱՀԱԱ ՄԱՆԿԱՆԳ ՄԱ-
ՐԱՖԱՄ ՄԱՀՈւԱՆԸ ՎՐԱՅ՝ ԽԻՍՄ ՇԱՄ .
ԱՍՈՆԳՄԷ ՄԷԼԻՆ ԱՅՍ ԱՆԳԱՄ ՀՈՍ ԿԸ ՀՐԱ-
ՄԱՐԱԿԵՄՔ , ՈՐ ԱՊԳԱՅԻՆ և ռԱՄԼԱ-
ԿԱՆ ԵՐԳՈԳ ԿԱՐԳՆ ԱԼ Կ'ԱՆԳՆԻ , ԱՅՆ
ՌՃՈՎ ԳՐՈՒԱԾ ԸԼԱԼՈՒՆ ՀԱՄԱՐ :

ՈՎ ԳԵՂԵցիկ Եւ նազելի

Եւ ոսկեհատյոյժ ցանկալի ,
Գնացիր ՚ի մէնջ յանկարծակի ,
Վըրեր զծնողս խեղջ ու լալի .

ԻՄ ԳԵՂԵցիկ քաղցր աղաւնի

Ծիւ լայն կարմիր մանեակ ոսկի ,
Ծարուեար ՚ի մէնջ յայսըմժամի
Տարակուսեալ կամք ՚ի յերկրի :

ԻՄ ՔԱՂՋՐԱՋԱՅՆ ՃԱԳ Ալըլըլի ,

Ալրախութիւն այգեստանի ,
Եւու լըռեցեր յանկարծակի
Եղաք քան զխուլ որ ոչ խօսի :

ՎՇ ՔԱՂՋՐԱՋԱՅՆ ՃԱԳԻԿ դաշտաց ,

Աիրուն արտուտ այգեստանեաց ,
Վնյայտ գնացիր մեզնէ յանկարծ .
Տրտումկարօտ կամք միշտ ՚ի լաց :

ԻՄ ԿԱՆԱՍՀՈՅՆ թութակ հաւիկ

Օերդ բանաւոր բարակ-խօսիկ ,
Եւու խօսէիր ընդ մեզ քաղցրիկ ,
Զայն քո լըռեաց , եղաք լըռիկ :

ԻՄ ՃԻԾԵԱՆԻԿ ՃԱՅՆԻ ՃՐԱՎՈՂ

ՃՌՈՎ ՎՐՈԱԼՈՎ գարնան բերող ,

Քաղցրը ճայնիւդ ուրախացնող ,
Գնալսվդ ՚ի տապ եղաք ւ ՚ի դող .
ԻՄ ՆԵՐԸՆԻ ՃԱՌ կանուչեալ
Ապիտակափայլ ծաղկով լըցեալ ,
Կ'կարկըտէ թօթ ափեցար
Տերեւաթափ գատարկացար .
ԻՄ ՆԵՐԸՆԵՆԵԱԳ տունկ ցանկալի
Կարմրածաղիկ եւ զուարձալի .
Հարեալ հողմով ընդ կարկըտի ,
Ծխօթափեցար անկարյերկրի :
ԻՄ ՔԱՂՋՐԱՋԱՏԵՍ ծաղիկ դաշտաց
Վնուշ հոտով ըզմեզ լըցած ,
Վարդ չորացար զերդ չորացած
Որպէս ըզխոտ վերայ տանեաց :
ՈՎ աշն որ երեկյանկարծակի
Հառ զորդիդ իմ սիրելի ,
Վըրեր ըզծնողս խեղջ ու լալի ,
Վնմըխիթար վերայ երկրի :
ԻՆՄԵՂ գառնուկըս տառապէր
Ես խիստ ցաւէն յոյժ տագնապէր ,
Հայէր ողօրմ եւ արտասուէր
Վզիս ծնողացըն խորովէր :
Այէր առ ծնողն եւ արտասուէր
Վզիողօրմ աղաղակէր .
ՈԵկնէր զթեւիկն եւ տարածէր ,
Քարշէր զոտկունքն դարձեալ պար
զէր :

Այէր ՚ի ծնողս թէ ինձ հասէք
Յայս խիստ ցաւէս աղատեցէք ,
Եմահուանէ զիս փրկեցէք ,
Ծակ ոչ այլ զիս ոչ տեսանէք :

Տարակուսեալ յոյժ տիրալի
Ողբան ծընողքն անյուսալի .
Դ'արակ չունիմք վերայ երկրի ,
Դ'արն է Վստուած , ինքն ողօրմի .
Յայնժամ տղայի շունչըն քաղուի ,
Դայն երեսացըն թառամի ,
Եղսն յաչերացըն պակասի ,
Որպէս զկըտրեալ ծաղիկ ցամքի :

Եյն քաղցրախօս լեզուն կապի ,
Եւ ոսկետուփ բերանն փակի .
Ոսկեգինդ ականջըն խըցի ,
Շոտոտելիքըն խափանի .

Ոսկեթել վարս գլխուն կախի ,
Վրծաթափայլ տեսքըն խամրի ,
Վածուռ բաղկիկըն դադարի ,
Չեռքն ՚ի սըրտին կրցեալ կապի :
Կաքաւաքայլ ոտքըն դադրի ,

Ալըրունքն և բարձքըն կարկամի .
Արմնոյ շարժումըն անշարժի ,
Ակջքն՝ի յերկիր կըցեալ մեռնի :
Եւ սիրելիքն ամենեքին
| ան ընդ ծնողայն և աղաղակեն .
Օյուայ ումէտըն հատանեն ,
Փառք Աստուծոյ վերագոչեն :
Արմինն՝ի հող իջեալ թաղի ,
Հոգին յերկինս վերափոխի ,
| ուսեղինաց դասըն խառնի ,
Ծըհնէ ըզտէրն ամենայնի :

ԱՅՆԱՐՀԱԴՐԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ԳԼՈՒԽ է .

Հովակմայեցոյ աշխարհակալութեաները :
Արբաբն , Պլինիս , և նոյն դարուն յշշա-
ռակաց արծանի ճարռէիլ : — Իպաղըն և
Ծըհնաւութիւն Ամբիանուի :

Ի՞նչքսւանդրութեան իրյաջորդացը յաղը
թութիւններով յաջող առիթ մը բա-
ցուած էր աշխարհագրութեան յառա-
ջադիմութեանը , բայց նորանոր քաղա-
քական փոփոխութիւնները անսնց ար-
գելք եղան : Հովակմայեցիք իրենց իշ-
խանութիւնը բոլոր իրենց ծանօթ
եղած երկիրներուն վրայ տարածե-
ցին . Ատլանտեան ովկիանոսէն մինչեւ
Պարսից ծոցը , Իրիտանիայէն մինչեւ
Ագիպտոս այն մեծազօր ինքնակալու-
թիւնը տիրած էր : Եւ թէպէտ Հովա-
կմայեցիք նուածած ազգաց ազատութե-
հոգւոյն հետ կը ջանային ծովային ճա-
նապարհորդութեանց հոգին ալ մարել
բայց մէկալ կողմանէ իրենք ցամաքին
վրայ ըրած յարձակմունքներով աշխար-
հագրաց քննութեանց շատ նիւթեր բացին ,
մանաւանդ դէպ՚ի հիւսիսային երկիրնե-
րը ըրած յարձակմունքներովնին : Ետ-
լիս կեսար բոլոր Պաղպիոյ տիրեց ու
մինչեւ Իրիտանիոյ ներսերը յարձակե-
ցաւ և այն երկիրներուն վրայ շատ Ճիշդ
և ստոյգ տեղեկութիւններ տուաւ որոնք
մինչեւ մեզի հասան : Ի վերայ այսր ա-
մենայնի Հովակմայեցոյ յաղթութիւն-

ներովը աւելի մինչեւ ան ատենի ծա-
նօթ եղած երկիրները ստուգուեցան
քան թէ նոր երկիրներ գտնուեցան :
Հին աշխարհագրաց տուած առասպե-
լախառն տեղեկութիւնները քննուե-
ցան . և բոլոր այս ստուգութեանցը ար-
դիւնքը Հովմայեցոց մատենագրացն
է , որոնց մէջ ամենէն անուանին է
Ատրաբոն , թէպէտ և Քոյն է և յունա-
րէն գրեց : Կաքը () գոստոս կայսեր ժա-
մանակին աշխարհագրական ստուգու-
թեանցը վրայ Ճիշդ գաղափար մը կու
տայ իր գրուածոցը մէջ , որոնցմավ կ՚ի-
մացուի թէ Աղեքսանդրէն վերջը 400
տարուան մէջ որչափ յառաջադիմու-
թիւն ըրեր էր այս աշխարհագրական
ուսմունքը :

Ապանիոյ վրայ խօսելու ատեն շատ
հետաքրքրական տեղեկութիւններ կու
տայ Անտալուսիա գաւառին բնակչացը
վրայ , որ Ապանիոյ հարաւային կողմը
կ՚ինայ : Այսնք Դուրբ կամ Դուր-
բետ կ՚ըսուելին , և Դուրբետ ազգքը կը
կարծուին , որոնք Կարքեգոնացոց Ապա-
նիա գալէն առաջ ալ կը յիշուելին և
մեծ տէրութիւն ունէին : Ատրաբոն
ասոնց համար խիստ կիրթ ժողովուրդ
մ՚է , կ՚ըսէ , լեզունին ընդհանրապէս
լատիններէն . իսկ բուն իրենց ազգային
լեզուն որ ատեն մը շատ ծաղկած է
եղեր , Ատրաբոնի ժամանակ երթալով
կորսուելու վրայ էր : Արօնի կողմանէ
Քունացմէ և Հովմայեցոցմէ շատ
տարբեր էին . հին մատենագիր մը կ՚ը-
սէ թէ ասոնք թէպէտ և Քունաց կըր-
թութիւնը ունէին , բայց կարծիքի մը
կողմանէ ուրիշ ամէն ազգերէ տարբեր
էին . այս ինքն է կեանքը դժբաղդութի
մը կը սեպէին և ընդհանրապէս մահը
երջանկութիւն . և երբոր մէկը մեռնէր
տրտմելու տեղ մեծ նեղութենէ մը ա-
զատեցաւ ըսելով կ՚ուրախանային :

Ատրաբոնի ստորագրած համատա-
րած աշխարհացուցին վրայ հիւսիսային
վերջին երկիրը Կալանտան կը սեպուի .
որովհետեւ սխալմամբ զլաւանտան Բարի-
տանիոյ հիւսիսային կողմը դրած է ,